

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0073/2014

31.1.2014

RAPORT

referitor la egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2012
(2013/2156(INI))

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

Raportoare: Inês Cristina Zuber

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	26
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	28

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2012
(2013/2156(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 8 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 23 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO),
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) din 18 decembrie 1979,
- având în vedere Convenția ONU din 1949 privind stoparea traficului de persoane și a exploatarea prostituției,
- având în vedere Declarația de la Beijing și Platforma de acțiune adoptate în cadrul celei de a patra Conferințe mondiale privind femeile, la 15 septembrie 1995, precum și documentele rezultate în urma acestora, adoptate cu ocazia sesiunilor speciale ale Organizației Națiunilor Unite Beijing+5 (2000), Beijing+10 (2005) și Beijing+15 (2010),
- având în vedere Regulamentul nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă¹,
- având în vedere Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului²,
- având în vedere Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție³,
- având în vedere Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului⁴,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței

¹ JO L 181, 29.6.2013, p. 4.

² JO L 315, 14.11.2012, p. 57.

³ JO L 338, 21.12.2011, p. 2.

⁴ JO L 101, 15.4.2011, p. 1.

împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),

- având în vedere Pactul European pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați (2011-2020), adoptat de Consiliul European în martie 2011¹,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 martie 2010 intitulată „Un angajament consolidat în favoarea egalității dintre femei și bărbați: O carte a femeii” (COM(2010)0078),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2010 intitulată „Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015” (COM(2010)0491),
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei din 16 septembrie 2013 intitulat „Evaluarea intermediară a Strategiei pentru egalitate între femei și bărbați (2010-2015)” (SWD(2013)0339),
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei din 8 mai 2013 intitulat „Raport privind evoluția egalității între femei și bărbați în 2012” (SWD(2013)0171),
- având în vedere raportul Institutului European pentru Egalitatea de gen (IEEG) intitulat „Revizuirea implementării Platformei de acțiune de la Beijing în statele membre: violența împotriva femeilor - asistența pentru victime”; publicat în 2012,
- având în vedere directivele europene adoptate începând cu 1975 cu privire la diferitele aspecte ale egalității de tratament între bărbați și femei (Directiva 2010/41/UE, Directiva 2010/18/UE, Directiva 2006/54/UE, Directiva 2004/113/CE, Directiva 92/85/CEE, Directiva 86/613/CEE și Directiva 79/7/CEE),
- având în vedere Rezoluția sa din 12 septembrie 2013 privind aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei, pentru muncă egală sau pentru o muncă de valoare egală²,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2013 referitoare la impactul crizei economice asupra egalității de gen și a drepturilor femeilor³,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 iunie 2013 privind mobilitatea educațională și ocupațională a femeilor în UE⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2013 privind eliminarea stereotipurilor de gen în UE⁵,

¹ Anexa la concluziile Consiliului din 7 martie 2011.

² Texte adoptate, P7_TA(2013)0375.

³ Texte adoptate, P7_TA(2013)0073.

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2013)0247.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2013)0074.

- având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la a 57-a Sesiune a CSF a ONU: Eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și fetelor¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 septembrie 2012 referitoare la condițiile de muncă ale femeilor din sectorul serviciilor²,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2012 conținând recomandări adresate Comisiei privind aplicarea principiului remunerații egale a bărbaților și femeilor pentru muncă egală sau muncă de valoare egală³,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 referitoare la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2009⁴, cea din 8 februarie 2011 referitoare la egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2010⁵ și cea din 13 martie 2012 referitoare la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2011⁶,
- având în vedere rezoluția sa din 6 iulie 2011 referitoare la femei și conducerea întreprinderilor⁷,
- având în vedere rezoluția sa din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la sărăcia în rândul femeilor din Uniunea Europeană⁹,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la aspectele de gen ale recesiunii economice și crizei financiare¹⁰,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2009 privind nediscriminarea pe criterii de sex și solidaritatea intergenerațională¹¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 octombrie 2005 privind femeile și sărăcia în Uniunea Europeană¹²,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0073/2014),

¹ Texte adoptate, P7_TA(2013)0045.

² Texte adoptate, P7_TA(2013)0322.

³ Texte adoptate, P7_TA(2012)0225.

⁴ JO C 16 E, 16.12.2010, p. 35.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2011)0085.

³ Texte adoptate, P7_TA(2012)0069.

⁷ Texte adoptate, P7_TA(2011)0330.

⁸ Texte adoptate, P7_TA(2011)0127.

⁹ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 77.

¹⁰ JO C 236 E, 12.8.2011, p. 79.

¹¹ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 31.

¹² JO C 233 E, 28.9.2006, p. 130

- A. întrucât egalitatea între femei și bărbați este un drept fundamental consacrat în Tratatul privind Uniunea Europeană și în Carta drepturilor fundamentale; întrucât obiectivele Uniunii Europene în acest domeniu constau în garantarea egalității de șanse și de tratament între bărbați și femei, precum și în combaterea oricărei forme de discriminare pe criterii de sex; întrucât, deși Uniunea și-a asumat sarcina specifică de a integra egalitatea de gen în toate activitățile sale, multe inegalități între bărbați și femei persistă încă;
- B. întrucât, în pofida progreselor înregistrate în acest domeniu, numeroase inegalități persistă între femei și bărbați, atât în ceea ce privește drepturile femeilor, în calitate de drepturi ale omului, perspectivele de carieră, ocuparea unui loc de muncă și condițiile salariale, accesul la educație și la servicii de sănătate, participarea la economie și la procesele decizionale, cât și în ceea ce privește reprezentarea politică;
- C. întrucât criza economică a cauzat o degradare a standardului de viață al multor cetățeni ai UE; întrucât rata șomajului în rândul femeilor în UE27 a fost de 10,8% în ultimul trimestru al anului 2012¹; întrucât o creștere incluzivă necesită mai multe investiții publice strategice și întrucât este necesar să se îmbunătățească participarea femeilor pe piața muncii, în scopul de a asigura o creștere continuă pe termen lung;
- D. întrucât articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prevede că se interzice discriminarea de orice fel, bazată pe motive precum sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, averea, nașterea, un handicap, vârsta sau orientarea sexuală;
- E. întrucât directivele europene privind egalitatea de tratament între bărbați și femei adoptate începând cu 1975 au contribuit în mod semnificativ la promovarea efectivă a egalității între bărbați și femei; întrucât regretă faptul că unele state membre vechi fie nu aplică încă în mod corect aceste directive, fie nu monitorizează în mod satisfăcător legislația de punere în aplicare aflată în vigoare; întrucât, din diferite motive, noile state membre din est nu au aplicat încă pe deplin această parte importantă a acquis-ului comunitar;
- F. întrucât, deși unele state au luat măsuri, uneori măsuri legislative, pentru a încuraja schimbările în direcția realizării egalității între bărbați și femei, aceste schimbări sunt mult prea lente și insuficiente;
- G. întrucât rata șomajului în rândul tinerilor a atins niveluri fără precedent, cu o medie de 23,1 % în întreaga UE, iar șomajul pe termen lung a crescut în majoritatea statelor membre, atingând cel mai ridicat nivel de până acum în UE;
- H. întrucât există multe disparități între statele membre în privința segmentării între femei și bărbați a pieței muncii; întrucât cea mai puternică segmentare există în statele în care rata de ocupare a forței de muncă este mai mare în rândul femeilor;
- I. întrucât desființarea efectivă a unor locuri de muncă coincide cu o creștere a locurilor de muncă precare, sub formă de locuri de muncă cu fracțiune de normă prost plătite și de

¹ SWD(2013)0171.

contracte pe perioadă scurtă;

- J. întrucât sărăcia a crescut în UE din 2007 și veniturile familiilor au scăzut, 24,2% din populația UE fiind în prezent expusă riscului de sărăcie sau excluziune și 26% dintre femei fiind considerate ca expuse riscului de sărăcie în UE27, față de 23,9% dintre bărbați¹; întrucât copiii, de care se ocupă adesea femeile, sunt în mod special afectați, iar femeile se confruntă cu un risc mai mare de sărăcie decât bărbații; întrucât femeile care desfășoară activități independente, care sunt în afara câmpului muncii, care sunt în vârstă sau cu dizabilități, femeile aparținând minorităților etnice, femeile imigrante și femeile cu puține sau fără studii, gospodăriile de o singură persoană și părinții singuri formează un grup deosebit de vulnerabil la riscul de sărăcie; întrucât în UE, în medie, trei gospodării din zece constau dintr-un singur membru, majoritatea fiind femei singure, în special în vârstă, iar proporția este în creștere; întrucât, în majoritatea statelor membre, gospodăriile compuse dintr-un singur membru sau cele în care un singur membru are venituri nu beneficiază de un tratament favorabil, atât în termeni relativi, cât și absoluți, în ceea ce privește impozitarea, protecția socială, locuințele, îngrijirea sănătății și pensiile;
- K. întrucât UE se confruntă în prezent cu criza economică și financiară cea mai importantă de la Marea Depresiune din anii 1930; întrucât rata șomajului în toate statele membre, și în special cele sudice, a crescut în mod semnificativ ca urmare a crizei; întrucât politicile de consolidare fiscală aplicate de statele membre, care adesea implică reduceri de personal și înghețarea salariilor, afectează în principal sectorul public, în care majoritatea angajaților sunt femei; întrucât niciuna dintre aceste politici nu ia în mod adecvat în considerare aspectele de gen;
- L. întrucât consolidarea fiscală trebuie să fie compatibilă cu ocuparea forței de muncă și cu dimensiunea socială a Strategiei Europa 2020, în special în ceea ce privește aspectele legate de egalitatea de gen și de nediscriminare;
- M. întrucât egalitatea de gen este o valoare economică esențială pentru promovarea unei creșteri echitabile și incluzive; întrucât reducerea inegalității ocupaționale este un obiectiv nu doar în termeni de egalitate de tratament, ci și în termeni de eficiență și fluiditate a pieței;
- N. întrucât, potrivit Eurostat, în 2012 în Europa, rata generală de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor a fost de 62,4 % și, respectiv, de 74,6 % în rândul bărbaților cu vârstele cuprinse între 20 și 64 de ani;
- O. întrucât rata de ocupare a forței de muncă constituie un indicator important de măsurare a inegalității dintre bărbați și femei; întrucât calitatea muncii și condițiile de muncă sunt parametrii la fel de importanți pentru măsurarea acestei inegalități;
- P. întrucât rata de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor este subevaluată având în vedere faptul că numeroase femei nu sunt înregistrate ca șomere, în special femeile care locuiesc în zonele rurale sau în regiunile îndepărtate; întrucât această situație conduce la o disparitate în ceea ce privește accesul la servicii publice (indemnizații, pensii, concediu de maternitate, concediu medical, acces la securitate socială etc.);

¹ Sursa: Eurostat

- Q. întrucât femeile lucrează mai frecvent decât bărbații pe baza unor contracte de muncă cu fracțiune de normă, cu durată determinată sau temporare; întrucât munca cu de normă parțială constituia aproape o treime din totalul locurilor de muncă pentru femei în 2012 (32,1%, față de 8,4% pentru bărbați); întrucât munca cu fracțiune de normă în lipsa altei opțiuni a devenit mai frecventă, în 2012 ajungând să reprezinte 24 % din numărul total al contractelor de muncă cu fracțiune de normă încheiate de femei (comparativ cu 20 % în 2007)¹; întrucât femeile se confruntă în mod special cu locuri de muncă precare, o proporție mare fiind angajate cu normă parțială, cu contracte pe durată determinată sau temporare fără ca ele să fi dorit acest lucru; întrucât aceste contracte oferă o protecție mai redusă în ceea ce privește concedierile sau alte forme de terminare a contractelor; întrucât acestea afectează în mod negativ femeile, printre altele, în ceea ce privește posibilitățile lor de avansare în carieră ori de formare sau în ceea ce privește chiar drepturile lor de pensii; întrucât, în unele cazuri, aceste contracte îi avantajează pe bărbații și femeile care iau decizia de a reconcilia viața profesională cu cea privată; întrucât, în consecință, femeile au salarii mai mici, riscă să beneficieze de o protecție socială mai scăzută și au mai multe dificultăți de a-și obține independența financiară; întrucât femeile reprezintă o mare parte din categoria persoanelor care efectuează muncă nedeclarată;
- R. întrucât Comisia Europeană ar trebui să asigure o mai bună aplicare a directivelor europene în domeniu, în special de către partenerii sociali care negociază contractele colective de muncă și care ignoră de prea multe ori cerințele comunitare privind egalitatea de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește salariile, accesul la locuri de muncă și la avansarea în carieră și securitatea socială;
- S. întrucât actuala criză a avut un impact deosebit asupra tinerilor, rata șomajului celor cu vârsta mai mică de 25 de ani fiind de 22 % în septembrie 2012²; întrucât, în rândul acestor tineri, fetele sunt subreprezentate în procesul de învățare care facilitează tranziția de la școală la muncă; întrucât numărul tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET) a ajuns la o medie de 22,4 %, în regiunile de sud și în cele periferice, în comparație cu 11,4 % în regiunile de nord și cele centrale; întrucât primele locuri de muncă ocupate de tinerele femei sunt de cele mai multe ori locuri de muncă temporare cu fracțiune de normă, ceea ce reduce durata de muncă plătită; întrucât diferența salarială dintre femei și bărbați se reflectă în nivelul pensiilor, ceea ce creează un risc de sărăcie mai ridicat pentru femei decât pentru bărbați;
- T. întrucât criza are un impact grav asupra persoanelor vulnerabile și asupra femeilor, care îl resimt atât direct - prin pierderea locului de muncă, prin reducerea salariilor, a pensiilor și a beneficiilor, precum și prin pierderea siguranței locului de muncă - cât și în mod indirect, din cauza reducerilor bugetare din serviciile publice și de asistență socială;
- U. întrucât repartizarea sarcinilor casnice și cele de familie între femei și bărbați, în special prin extinderea efectuării concediului parental și de paternitate, este o condiție prealabilă pentru promovarea și realizarea egalității de gen;
- V. întrucât, în cazul femeilor și al bărbaților care au aceleași competențe și care efectuează

¹ Sursa: Raportul din 2012 al Comisiei Europene privind progresele înregistrate referitor la egalitatea dintre bărbați și femei (SWD(2013)0171).

² Sursa: Eurostat 155/2012, 31 octombrie 2012.

aceeași muncă, veniturile obținute de femei continuă să fie mai mici decât cele obținute de bărbați; întrucât inegalitatea salarială în UE este, în medie, de aproximativ 16,2 %, prezentând variații mari între statele membre, de la 10 % până la peste 20 % în unele state membre; întrucât nivelul salarial mai mic existent în cazul femeilor determină în mod inevitabil plata unor contribuții mai mici la fondurile de pensii, ceea ce, în consecință, se traduce prin pensii mai mici; întrucât disparitatea salarială de gen și, prin urmare, disparitatea de gen în ceea ce privește pensiile continuă să fie unul dintre principalele motive pentru care femeile trăiesc sub pragul sărăciei în etapa târzie a vieții lor;

- W. întrucât rata șomajului în sudul și la periferia Zonei euro a ajuns la o medie de 17,3 % în 2012, comparativ cu 7,1 % în nordul și centrul Zonei euro¹;
- X. întrucât intrarea femeilor în viața profesională joacă un rol important în relansarea creșterii economice; întrucât acestea fac posibilă creșterea veniturilor în familie, ceea ce duce la o creștere a consumului, a contribuțiilor la asigurările sociale și a impozitelor percepute, precum și la revirimentul economiei; întrucât egalitatea de gen are așadar un impact pozitiv asupra creșterii economice și a îmbunătățirii nivelului de trai;
- Y. întrucât creșterea riscului de sărăcie este legat strâns și direct de distrugerea funcțiilor sociale semnificative ale statului, așa cum se vede, de exemplu, din recenta desființare a sistemelor publice de securitate socială în mai multe state membre, împreună cu reducerea directă a prestațiilor sociale esențiale (alocații familiale, ajutoare de șomaj și de boală, ajutoare pentru venit), care afectează multe femei, în special pe cele cu familii dependente, care sunt singure responsabile de gestionarea tuturor problemelor familiei;
- Z. întrucât, în 2011, 78% dintre femei au declarat că au efectuat zilnic „muncă casnică” (și 39% dintre bărbați)², și întrucât programul de lucru flexibil pe bază voluntară constituie un element esențial pentru realizarea unui echilibru mi bun între viața personală și profesie; întrucât, în 2010, în Europa, rata de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor cu copii în îngrijire era de 64,7 %, comparativ cu 89,7 % în cazul bărbaților; întrucât puțini bărbați își iau concediu parental;
- Aa. întrucât se caută în continuare o soluție adecvată pentru îmbinarea vieții profesionale, a vieții de familie și a vieții private și, în consecință, multe femei, care sunt cele care se ocupă cel mai frecvent de îngrijirea copiilor și a membrilor familiei dependenți, sunt obligate să accepte locuri de muncă cu fracțiuni de normă sau chiar trebuie să renunțe la un loc de muncă din cauza lipsei unor soluții accesibile, abordabile și satisfăcătoare de îngrijire a copiilor, a persoanelor cu dizabilități și a persoanelor în vârstă; întrucât, potrivit Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă³, peste șase milioane de femei din Europa declară că nu pot lucra cu normă întreagă din cauza responsabilităților lor familiale; întrucât acest rol de a „oferi asistență rudelor” constituie pentru femei un obstacol în calea perspectivelor de carieră și a ocupării unui loc de muncă;

¹ Situația socială și în materie de ocupare a forței de muncă în UE, Quarterly Review, IP/13/879, 2.10.2013.

² Eurofound, a 3-a Anchetă europeană privind calitatea vieții, p. 57.

³ Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă, Family life and work (Viața de familie și viața profesională), 2010.

- Ab. întrucât diferiți economiști și specialiști în demografie (Banca Mondială, OCDE, FMI) utilizează modele economice și matematice pentru a scoate în evidență valoarea economică a producției casnice (realizată în principal de către femei) și întrucât contribuția femeilor la PIB ar putea fi chiar mai mare, dacă ar fi luată în considerare munca lor neplătită, ceea ce ilustrează actuala discriminare a muncii femeilor;
- Ac. întrucât tradiția culturală, organizarea muncii și practicile cotidiene încă reprezintă, desigur, motivele pentru care îngrijirea este în mare măsură o atribuție a femeilor; întrucât femeile europene cu vârsta cuprinsă între 25 și 45 de ani dedică muncii casnice cu 162 de minute mai mult decât bărbații și întrucât această contribuție socială a muncii casnice neremunerate nu este încă măsurată în termeni de PIB; întrucât această contribuție a fost esențială pentru menținerea statului social și a modelului social european;
- Ad. întrucât în 2012 Consiliul și Parlamentul au dezbătut propunerea Comisiei privind cadrul multianual 2014-2020 (COM(2011)0398), iar Comisia parlamentară pentru drepturile femeii și egalitatea de gen a adoptat un aviz care face referire, printre altele, la „necesitatea creșterii finanțării pentru acțiunile în domeniul egalității de gen, în ceea ce privește atât ocuparea forței de muncă și creșterea economică, pentru a aborda segregarea de gen orizontală și verticală și pentru a combate diferențele de gen în remunerare și pensii și rata din ce în ce mai mare de sărăcie în rândul femeilor, cât și drepturile și democrația, și invită Comisia și Consiliul să instituie egalitatea între femei și bărbați ca obiectiv specific în Programul „Drepturi și Cetățenie”, precum și să se asigure că programul Daphne reprezintă un subcapitol independent în același program”¹;
- Ae. întrucât în ultimii zece ani s-au înregistrat puține progrese în ceea ce privește corectarea dezechilibrului dintre femei și bărbați în cadrul procesului decizional politic, media UE îmbunătățindu-se cu doar patru puncte procentuale, de la 22 % în 2003 la 26 % în 2012²; întrucât în continuare puține femei au posturi de conducere în întreprinderi și universități, iar numărul de politicieni și de cercetători de sex feminin crește într-un ritm foarte lent;
- Af. întrucât în 2012, trei din patru membri ai parlamentelor naționale erau bărbați, iar statele membre cu o reprezentare a femeilor de peste 30 % în parlamentele lor naționale erau Suedia, Finlanda, Danemarca, Belgia, Țările de Jos, Slovenia, Spania și Germania, țările cu o reprezentare a femeilor mai mică de 10 % fiind Malta și Ungaria;
- Ag. întrucât, în 2012, media prezenței femeilor în adunările locale și regionale din UE a fost de 32%, iar guvernele naționale au fost alcătuite din 27 % femei, cu o creștere de 3 % față de 2003, ceea ce indică schimbări minime, cu variații mari între statele membre (de exemplu, procentele pentru prezența femeilor în guvernele naționale sunt de 49 % în Franța și de 6 % în Grecia)³;
- Ah. întrucât în Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva

¹ Avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen destinat Comisiei pentru bugete referitor la raportul interimar în vederea ajungerii la un rezultat pozitiv al procedurii de aprobare a cadrului financiar multianual 2014-2020, 19.9.2012.

² Raportul din 2012 al Comisiei Europene privind progresele înregistrate referitor la egalitatea dintre bărbați și femei (SWD(2013)0171).

³ Raportul din 2012 al Comisiei Europene privind progresele înregistrate referitor la egalitatea dintre bărbați și femei (SWD(2013)0171), p. 54.

femeilor se afirmă că femeilor li se garantează, în condiții de egalitate cu bărbații, dreptul de a vota și de a fi alese în organismele eligibile în mod public, de a lua parte la elaborarea politicii statului, de a ocupa funcții publice la toate nivelurile de guvernare și de a face parte din organizațiile și asociațiile neguvernamentale care activează în viața publică și politică a țării;

- Ai. întrucât în Strategia pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015 se constată că, deși femeile reprezintă aproape jumătate din forța de muncă a UE și peste jumătate din absolvenții de facultate, ele sunt încă subreprezentate în procesele și în pozițiile decizionale și că, în conformitate cu cele mai recente date disponibile (2010), cu toate că 46 % din totalitatea absolvenților unor studii de doctorat în UE-27 sunt femei, doar 15,5 % din instituțiile de învățământ superior sunt conduse de femei și doar 10 % din universități au un rector de sex feminin¹;
- Aj. întrucât, în numeroase domenii, inclusiv în cele în care predomină femeile, continuă să existe un „plafon de sticlă” care împiedică accesul femeilor la funcții mai înalte și în special la cele mai înalte funcții; întrucât această discriminare se realizează, printre altele, prin subevaluarea competențelor și a muncii acestora și prin partajarea inegală a responsabilităților profesionale;
- Ak. întrucât prezența genului subreprezentat în consiliile de administrație ale marilor întreprinderi cotate la bursă din UE (în general femei) ar trebui să atingă cel puțin 40 % până la 1 ianuarie 2020; întrucât, potrivit Comisiei Europene, femeile reprezentau doar 16,6 % din membrii acestor consilii în aprilie 2013 și 11,8 % în octombrie 2010;
- Al. întrucât raportul pe 2012 referitor la punerea în aplicare a planului de acțiune al UE privind egalitatea de gen și emanciparea femeilor în contextul dezvoltării pentru perioada 2010-2015 a fost publicat în noiembrie 2012;
- Am. întrucât un nou memorandum de înțelegere a fost semnat în aprilie 2012 între ONU Femei și UE, în scopul de a consolida cooperarea între cele două instituții pentru a promova autonomizarea femeilor și egalitatea de gen în întreaga lume și de a reafirma parteneriatul dintre cele două organizații și angajamentul acestora de a promova și susține dezvoltarea capacității de susținere a includerii egalității de gen în toate politicile și programele, și de a se asigura că planurile naționale și bugetele sunt adecvate pentru îndeplinirea angajamentelor privind egalitatea de gen; întrucât printre prioritățile protocolului se numără garantarea unei mai bune reprezentări a femeilor în procesele decizionale economice, politice și judiciare, creșterea șanselor profesionale și sociale pentru femei, combaterea violenței sexuale și a violenței bazate pe gen²;
- An. întrucât violența împotriva femeilor, fie ea fizică, sexuală sau psihologică, constituie un obstacol principal în calea egalității dintre femei și bărbați, o încălcare a drepturilor fundamentale ale femeilor și, în continuare, cea mai răspândită încălcare a drepturilor omului, în ciuda măsurilor luate pentru a o contracara; întrucât violența împotriva femeilor nu are limite geografice, economice, sociale sau culturale, întrucât studiile privind violența bazată pe gen estimează că o cincime până la un sfert din totalitatea

¹ CE, „She Figures 2012 – Gender in Research and Innovation” (2013).

² http://ec.europa.eu/europeaid/who/partners/international_organisations/documents/un-woman_en.pdf

femeilor din Europa s-au confruntat cu forme de violență fizică cel puțin o dată în viața adultă, peste o zecime s-au confruntat cu violență sexuală, care a implicat folosirea forței, 12-15 % din femeile din Europa sunt victime ale violenței în familie și șapte femei mor în fiecare zi în Uniunea Europeană din această cauză¹; întrucât traficul de ființe umane în scopul exploatarei sexuale, ale cărui victime sunt în majoritate femei și fete, reprezintă o încălcare inacceptabilă a drepturilor omului și o formă modernă de sclavie, întrucât recesiunea economică conduce, de asemenea, la o intensificare a violenței în relațiile apropiate, iar, din cauza măsurilor de austeritate care afectează serviciile de asistență, femeile care sunt victime ale violenței devin și mai vulnerabile decât de obicei,

- Ao. întrucât rolurile tradiționale și stereotipurile de gen care descriu femeile continuă să aibă o influență puternică asupra repartizării sarcinilor între femei și bărbați în casă, la locul de muncă și în societate în general; întrucât stereotipurile de gen tind și să perpetueze status quo-ul obstacolelor moștenite pentru a realiza egalitatea de gen, precum și să limiteze gama de opțiuni de angajare și dezvoltare personală a femeilor, și ar putea explica în parte segregarea sectorială și profesională între femei și bărbați; întrucât media poate juca un rol important atât în diseminarea stereotipurilor, redând o imagine degradantă a femeilor, și în sexualizarea excesivă a tinerelor fete, cât și în depășirea stereotipurilor de gen, în promovarea participării femeilor la procesul decizional și în promovarea egalității de gen;
- Ap. întrucât, în diferitele țări ale UE, există o diversitate de structuri familiale, printre care parteneriatul civil sau căsătoria între persoane de același sex sau de sexe diferite, familii în care părinții sunt căsătoriți sau necăsătoriți, în care părinții sunt de același sex sau de sexe diferite, părinți singuri, părinți adoptivi și familii cu copii din relații anterioare - toate aceste structuri fiind demne de aceeași protecție în temeiul legislației naționale și al dreptului UE;
- Aq. întrucât dreptul la sănătate, în special la sănătatea sexuală și reproductivă, este un drept fundamental care ar trebui garantat tuturor femeilor, indiferent de statutul lor social, de vârstă, de orientarea sexuală, de origine, de statutul juridic sau de etnie,
- Ar. întrucât femeile din regiunile rurale sunt mai expuse discriminărilor multiple și stereotipurilor de gen decât femeile din mediul urban, iar rata de ocupare a femeilor din mediul rural este mult mai mică decât cea a femeilor din mediul urban; întrucât, în plus, multe femei nu sunt niciodată active pe piața oficială a muncii și, prin urmare, nu sunt nici înregistrate ca șomere, nici incluse în statisticile privind șomajul, ceea ce conduce la anumite probleme de ordin financiar și juridic în ceea ce privește dreptul la concediu de maternitate și la concediu medical, la dobândirea drepturilor de pensie și accesul la securitatea socială, precum și la probleme în caz de divorț;
- As. întrucât colectarea de date statistice privind inegalitatea de gen reprezintă o prioritate pentru combaterea cauzelor care împiedică realizarea egalității de gen în UE,
- At. întrucât măsurile pozitive destinate femeilor s-au dovedit a fi esențiale pentru integrarea lor deplină pe piața muncii, în procesul de luare a deciziilor și în societate în general,

¹ „Evaluarea valorii adăugate europene din martie 2013 privind combaterea violenței împotriva femeilor”, PE 504.467.

Independența economică și egalitatea de remunerare

1. subliniază că criza a afectat femeile în mod diferit, iar condițiile de lucru au devenit mult mai nesigure pentru femei, mai ales dată fiind predominanța tot mai marcantă a formelor atipice de contracte, și că veniturile femeilor au scăzut semnificativ din cauza unui număr de factori, incluzând diferența de salarizare persistentă între bărbați și femei și inegalitatea care rezultă din aceasta în ceea ce privește nivelurile ajutoarelor de șomaj și ale pensiilor femeilor, creșterea locurilor de muncă cu fracțiuni de normă obligatorie și creșterea numărului de locuri de muncă pe durată determinată sau temporare, în detrimentul unei ocupări mai stabile a forței de muncă; își exprimă îngrijorarea pentru faptul că reducerile bugetare vor exacerba această problemă, iar femeile vor fi afectate în mod disproporționat; solicită guvernelor statelor membre și partenerilor sociali să elaboreze un plan de acțiune și obiective concrete, ambițioase, precum și să evalueze impactul din perspectiva genului al crizei economice și financiare prin evaluări ale impactului asupra egalității de gen;
2. subliniază că, din experiența crizelor economice anterioare, se poate constata că în general rata de ocupare a bărbaților se revine mai repede la niveluri inițiale decât cea a femeilor;
3. subliniază faptul că tendința de diminuare a decalajului dintre femei și bărbați în ceea ce privește rata șomajului și rata de ocupare a forței de muncă manifestată ca urmare a crizei nu reprezintă rezultatul unui progres brusc înregistrat de Europa în ceea ce privește egalitatea de șanse, ci mai degrabă o consecință a deteriorării rapide a ocupării forței de muncă în rândul bărbaților care a fost mai grav afectată de criză; invită statele membre să depună în continuare eforturi în vederea atingerii unui nivel mai mare al reprezentării femeilor în cadrul procesului decizional, în vederea facilitării concilierii vieții profesionale și a vieții de familie și în vederea continuării combaterii violenței împotriva femeilor;
4. subliniază faptul că programul de lucru flexibil ar trebui să fie alegerea lucrătoarei și nu să fie impus sau aplicat de angajator; respinge situațiile de flexibilitate și nesiguranță contractuală care nu prevăd formarea și stabilitatea unei familii;
5. invită statele membre să investească în structuri abordabile și de înaltă calitate pentru îngrijirea copiilor, a bolnavilor, a persoanelor cu handicap, a persoanelor aflate în întreținere, a persoanelor în vârstă și a altor persoane, asigurându-se că acestea au un program de funcționare flexibil și compatibil cu zilele lucrătoare cu normă întreagă și că sunt accesibile, astfel încât un număr cât mai mare de persoane să poată îmbina viața profesională cu viața de familie și cu viața privată; invită Comisia și statele membre să se asigure că bărbații și femeile care au în îngrijire copii sau alte persoane aflate în întreținere se bucură de recunoaștere prin alocații de întreținere și prin drepturi individuale de asigurări sociale și de pensii; invită partenerii sociali să prezinte inițiative concrete pentru validarea competențelor dobândite pe parcursul unei perioade de concediu de îngrijire;
6. solicită Comisiei Europene să asigure o aplicare corectă a directivelor UE privind egalitatea de tratament între femei și bărbați de către toate statele membre;
7. invită Consiliul să deblocheze adoptarea Directivei Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează;

8. așteaptă din partea Comisiei să ia toate măsurile aflate la dispoziția sa pentru a pune în aplicare toate aspectele legate de directivele UE privind egalitatea de tratament între bărbați și femei, inclusiv de către partenerii sociali care negociază acorduri colective, și să încurajeze dialogul cu partenerii sociali, pentru a examina probleme precum transparența plăților, condițiile contractelor cu normă parțială sau pe durată determinată pentru femei, încurajând totodată participarea femeilor în sectoarele ecologice și inovatoare; subliniază importanța negocierii colective în efortul de combatere a discriminării femeilor, în special în ceea ce privește accesul la locuri de muncă, salariile, condițiile de muncă, dezvoltarea carierei și formarea profesională, precum și pentru promovarea egalității;
9. încurajează statele membre să promoveze măsuri și acțiuni pentru sprijinirea și consilierea femeilor care decid să devină întreprinzători;
10. îndeamnă statele membre să includă perspectiva de gen în politica de coeziune pentru perioada 2014-2020, în scopul de a îndeplini obiectivele Strategiei Europa 2020; solicită în special ca UE să își asume angajamentul de a garanta egalitatea de șanse între femei și bărbați, precum și integrarea transversală a acestui principiu în toate politicile Uniunii și ale statelor membre; observă faptul că anumite măsuri necesită, mai presus de toate, o mobilizare a voinței politice care, până în prezent, nu a făcut posibilă crearea unor condiții de egalitate durabile, echitabile și favorabile incluziunii pentru bărbați și femei;
11. constată că participarea egală a bărbaților și a femeilor pe piața muncii ar putea spori în mod semnificativ potențialul economic al UE, asigurându-i caracterul echitabil și favorabil incluziunii; reamintește faptul că, potrivit previziunilor OCDE, convergența totală a ratelor de participare s-ar traduce printr-o creștere de 12,4 % din PIB pe cap de locuitor până în 2030;
12. subliniază faptul că, în decembrie 2012, Comisia a recunoscut că politicile de tineret (Pachetul pentru ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor și Garanția pentru tineret) trebuie urmărite în conformitate cu o abordare care integrează dimensiunea de gen; solicită insistent Comisiei să încurajeze mai mult statele membre să adopte măsuri care să asigure că perspectivele de educație și formare profesională pentru fete sunt aceleași ca și cele pentru băieți;
13. reamintește că diferența medie a pensiilor între bărbați și femei este de 39 %, în timp ce diferența de remunerare între femei și bărbați este evaluată la 16 %; reamintește, de asemenea, faptul că cuantumul pensiilor pentru femei este afectat, în general, de tipurile de contracte precare involuntare și de întreruperile de carieră, printre altele;
14. invită insistent Comisia și statele membre să se asigure că principiul fundamental al „remunerație egală pentru muncă egală” este respectat pentru femei și bărbați deopotrivă, și invită statele membre să mențină inspecțiile publice de muncă, în conformitate cu legislația națională, pentru a identifica existența unor forme plătite prost de muncă în cazul în care forța de muncă este formată majoritar din femei, care creează situații de discriminare salarială indirectă; subliniază că, în conformitate cu concluziile evaluării valorii adăugate europene, o scădere de un punct procentual a discrepanței de remunerare între femei și bărbați va produce o creștere economică de 0,1 %, ceea ce înseamnă că reducerea acestei discrepanțe este de o importanță crucială în încetinirea creșterii economice actuale; solicită Comisiei să susțină statele membre în reducerea discrepanțelor

de remunerare între femei și bărbați, implementând politici care să le elimine și făcând schimburi și promovând cele mai bune practici;

15. reamintește faptul că Directiva 2006/54/CE, în forma sa actuală, nu este suficient de eficace pentru a soluționa discrepanțele salariale între genuri și pentru a realiza obiectivul egalității de gen la angajare și la locul de muncă; îndeamnă Comisia să revizuiască fără întârziere Directiva 2006/54/CE și să propună modificări, în conformitate cu articolul 32 din directivă și în temeiul articolului 157 din TFUE, urmând recomandările detaliate din anexa la Rezoluția Parlamentului European din 24 mai 2012;
16. invită statele membre să recompenseze cu un simbol distinctiv acele întreprinderi care obțin statutul de egalitate corporativă ca rezultat al bunelor practici;
17. invită statele membre să depună toate eforturile pentru a reduce diferența de remunerare dintre femei și bărbați; îndeamnă Comisia și Consiliul să promoveze în rândul fetelor interesul pentru sectoarele de viitor în care femeile sunt subreprezentate, să le faciliteze accesul, precum și posibilitatea de a beneficia de formări continue pe toată durata carierei lor, și să încurajeze egalitatea deplină a remunerării la toate nivelurile;
18. solicită statelor membre garantarea unor salarii și pensii decente, reducerea diferențelor dintre bărbați și femei existente la nivelul salariilor și al pensiilor, crearea unor locuri de muncă de calitate mai bună pentru femei, precum și beneficiul unor servicii publice de înaltă calitate și ameliorarea prevederilor în materie de protecție socială în cazul acestora;
19. solicită reînnoirea campaniilor de informare cu privire la egalitatea de remunerare, cu scopul de a ridica treptat gradul de conștientizare cu privire la necesitatea fundamentală, în termeni de echitate și de drepturi, de a depune eforturi în favoare egalității de tratament între femei și bărbați;
20. solicită statelor membre să introducă dimensiunea de gen în elaborarea bugetelor, cu intenția de a analiza nu numai programele care sunt destinate în mod specific femeilor ci și toate programele și politicile guvernamentale, efectele lor asupra alocării resurselor și contribuția lor la egalitatea dintre bărbați și femei;
21. invită Comisia să continue să încurajeze inițiativele de promovare a egalității de remunerare între femei și bărbați, inclusiv prin susținerea concretă a întreprinderilor în eforturile lor de a favoriza paritatea profesională;
22. constată că, în general, femeile au o carieră fără progrese semnificative; invită statele membre să încurajeze și să sprijine femeile pentru a avea cariere de succes, inclusiv prin acțiuni pozitive, cum ar fi crearea de rețele și programe de mentorat, precum și crearea unor condiții adecvate și asigurarea unor șanse egale cu cele ale bărbaților, la toate vârstele, în formare, promovare, recalificare și reconversie profesională, precum și în privința drepturilor de pensie și indemnizației de șomaj, care să fie egale cu cele aplicabile bărbaților;
23. reamintește că, întrucât, în general, tendința de a ocupa locuri de muncă precare afectează mai mult femeile, riscul de a nu găsi un loc de muncă în cazul pierderii acestuia este mai mare în cazul femeilor;

24. solicită statelor membre să combată toate aspectele muncii în condiții precare, conform principiului că posturile permanente trebuie însoțite de contracte adecvate, și să adopte politici active de ocupare a forței de muncă pentru creșterea nivelului și calitatea posturilor și a promovarea creării nete de locuri de muncă; invită statele membre să asigure drepturi de securitate socială publică și dreptul la formare pentru lucrătorii cu contracte atipice; invită statele membre să sporească participarea femeilor pe piața forței de muncă, precum și să combată segregarea de gen pe piața forței de muncă, întrucât viitoarea prosperitate economică UE depinde în mod esențial de capacitatea sa de a utiliza pe deplin resursele de forță de muncă;
25. subliniază necesitatea creșterii responsabilității guvernelor și angajatorilor în ceea ce privește reînnoirea generațiilor și drepturile maternale și paternale, ceea ce înseamnă că femeile trebuie să aibă dreptul de a fi și mame și lucrătoare, fără a renunța la drepturile de muncă;
26. subliniază faptul că femeile constituie 52% din populația europeană totală, dar doar o treime din persoanele care desfășoară activități independente sau au inițiat afaceri în UE; subliniază faptul că femeile se confruntă cu mai multe dificultăți decât bărbații în accesul la finanțare, formare, rețele, precum și în menținerea unui echilibru între viața profesională și cea personală; invită Comisia Europeană și statele membre, în consecință, să încurajeze antreprenoriatul feminin și să utilizeze potențialul a jumătate din populația Europei pentru a asigura o creștere susținută și pe termen lung¹;
27. invită Comisia și statele membre să evalueze impactul noilor sisteme de pensii asupra diferitor categorii de femei, concentrându-se în special pe contractele cu fracțiuni de normă și pe cele atipice, și să adapteze sistemele de protecție socială, în special dacă sunt implicate generațiile mai tinere;
28. încurajează statele membre și Comisia să promoveze, îndeosebi prin intermediul campaniilor de informare și de sensibilizare, participarea femeilor în sectoare de activitate stereotipic considerate „masculine”, în special în sectorul științei și al noilor tehnologii, cu scopul de a profita pe deplin de capitalul uman reprezentat de femeile europene, pentru a atinge mai bine obiectivele Strategiei Europa 2020 și egalitatea între femei și bărbați;
29. consideră că ajutorul acordat femeilor pentru a reveni pe piața muncii presupune soluții politice multidimensionale care cuprind învățare și acțiune pe tot parcursul vieții cu scopul de a combate munca precară și de a promova munca cu drepturi și practici diferențiate de organizare, la cererea femeilor, astfel încât acestea să nu fie nevoite să renunțe la cariere sau să ia pauze profesionale;
30. subliniază necesitatea de a se lua măsuri urgente pentru ameliorarea situației femeilor tinere, a femeilor care lucrează în condiții precare, în special a femeilor imigrante și a celor care aparțin unor minorități etnice, acestea fiind și mai vulnerabile pe fondul crizei economice și sociale; în plus, solicită cu insistență luarea unor măsuri suplimentare de reducere a inegalităților de gen din sistemul de sănătate publică, la care trebuie să se asigure acces egal;

¹ Comunicarea Comisiei intitulată „Planul de acțiune antreprenoriat 2020. Relansarea spiritului de întreprindere în Europa” (COM(2012)0795).

31. este preocupat de legislația din anumite state membre, care nu interzice în mod expres predarea către angajatori a scrisorilor de demisie semnate în prealabil atunci când sunt recrutate femei, ceea ce are efectul de a permite eludarea legilor privind maternitatea;
32. constată că securitatea socială este orientată în special către două dintre principalele direcții ale politicii de austeritate: reducerea deficitelor bugetare prin reducerea cheltuielilor sociale și îmbunătățirea competitivității și a rentabilității prin reducerea plății de contribuții de către întreprinderi;
33. invită Comisia să acorde sprijin statelor membre în îmbunătățirea perspectivelor profesionale ale femeilor defavorizate, cum ar fi femeile imigrante, femeile care aparțin minorităților etnice, femeile cu handicap și mamele singure, ameliorându-le astfel șansele de a duce o viață independentă din punct de vedere economic, prin facilitarea accesului acestei categorii de femei la educație și la formare profesională;
34. invită statele membre să elaboreze măsuri specifice destinate șomerilor pe termen lung, cu accent principal pe formarea profesională și reintegrarea rapidă pe piața muncii; invită statele membre să consolideze protecția socială a șomerilor ca mijloc de soluționare a creșterii sărăciei, în special în rândul femeilor;
35. invită statele membre să încurajeze femeile să participe la formare profesională în contextul învățării pe tot parcursul vieții, ca răspuns la trecerea la o economie durabilă, cu accent pe IMM-uri, sporind astfel capacitatea de inserție profesională a lucrătoarelor;
36. invită statele membre să aplice măsuri specifice orientate către lucrătorii tineri, în special prin interzicerea angajării abuzive a tinerilor pentru posturile care, în esență, sunt permanente, și să asigure existența unor contracte scrise, stagii și burse de formare care să respecte acordurile colective de muncă aplicabile, precum și furnizarea de securitate socială;
37. invită statele membre să combată munca nedeclarată a femeilor, întrucât aceasta contribuie la dereglementarea completă a structurilor de remunerare a femeilor, determinând creșterea sărăciei în rândul femeilor, îndeosebi la o vârstă mai înaintată;
38. subliniază că transformarea în realitate a garanției pentru tineret presupune investiții publice care vor promova crearea de locuri de muncă efective, vor înființa locuri de muncă permanente cu contracte de muncă corespunzătoare și vor respecta negocierile colective pentru salarii și principiul remunerării egale pentru muncă egală sau muncă de valoare egală; îndeamnă statele membre să se asigure că, după punerea sa în aplicare, garanția nu reproduce aceleași inegalități de gen existente pe piața forței de muncă;
39. încurajează statele membre să ofere sprijin financiar adecvat și o formare corespunzătoare femeilor care doresc să înființeze întreprinderi, cu scopul de a încuraja antreprenoriatul feminin;
40. insistă asupra faptului că prevenirea este mai eficientă decât vindecarea; prin urmare, îndeamnă statele membre să urmărească mai îndeaproape situația copiilor, prin monitorizarea șomajului în rândul tinerilor, a procentului de tineri neîncadrați în sistemul educațional, a ocupării forței de muncă sau a formării, a venitului disponibil pe familie, a

ratei de expunere la riscul de sărăcie și a inegalității salariilor, ceea ce va permite o identificare mai rapidă și precisă a problemelor majore sociale și a celor legate de ocuparea forței de muncă;

41. recomandă cu fermitate statelor membre să stimuleze investițiile în învățământul de stat, prin consolidarea perspectivelor democratice ale acestuia și a organizării sale pedagogice, prin modernizarea programelor școlare, îmbunătățirea condițiilor de muncă în școli, prin garantarea accesului universal gratuit la oferte educaționale și sociale de înaltă calitate și favorabile incluziunii și astfel prin combaterea eșecului universitar și reducerea ratelor abandonului școlar;
42. solicită insistent statelor membre să mărească investițiile în serviciile publice, educație și sănătate, în special în serviciile de sănătate legate de sănătatea sexuală și reproductivă; recomandă statelor membre să protejeze dreptul femeilor la servicii ginecologice și obstetrice gratuite, publice și de înaltă calitate și la sănătate sexuală și reproductivă în general, inclusiv dreptul la încetarea voluntară a sarcinii; subliniază faptul că statele membre ar trebui să se asigure că toate femeile beneficiază de aceleași drepturi cu privire la contracepție, maternitate sau sexualitate și invită, prin urmare, statele membre să colecteze date pentru a cunoaște situația cu care se confruntă femeile în ceea ce privește sănătatea și drepturile sexuale și reproductive;
43. reamintește că, la 22 ianuarie 2012, UE a ratificat Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, potrivit căreia statele semnatare se angajează să asigure și să promoveze exercitarea deplină a tuturor drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toate persoanele cu handicap, fără niciun fel de discriminare pe bază de handicap, și să se abțină de la orice act sau practică aflat(ă) în contradicție cu convenția;
44. invită statele membre să recunoască contribuțiile aduse societății de către femei care, în lipsa unor structuri de îngrijire accesibile, aleg sau nu au altă soluție decât să își reducă timpul de lucru pentru a-l dedica copiilor lor sau persoanelor apropiate dependente;
45. subliniază faptul că femeile sunt din ce în ce mai mult susținători ai familiei; invită statele membre să ia măsuri pentru a crea un statut de îngrijitor al unei rude, care să le permită femeilor nu numai să nu fie penalizate profesional, ci și să legitimeze rolul-cheie jucat de acestea în societate;
46. reamintește faptul că s-au identificat măsurile care permit ridicarea la 75 % a ratei de ocupare a forței de muncă a populației cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani, în conformitate cu Strategia 2020 și solicită insistent statelor membre să implementeze aceste măsuri;
47. subliniază vulnerabilitatea femeilor cu handicap și a femeilor care îngrijesc un copil cu handicap; solicită înființarea urgentă a unor structuri de îngrijire și servicii pentru a le ajuta pe aceste femei să reconcilieze mai bine necesitățile familiale cu cele ale vieții lor profesionale și să nu renunțe complet la activitățile profesionale din lipsă de sprijin și de acordare de îngrijire persoanei dependente de la naștere până la maturitate;
48. solicită statelor membre să crească bugetul destinat asistenței copiilor, pentru a extinde rețeaua publică de servicii de îngrijire de zi, de grădinițe și de servicii care oferă activități

extra-curriculare, îngrijire de zi și locuințe sociale pentru persoanele în vârstă, care sunt îngrijite aproape în întregime de către femei în sfera privată; invită statele membre să creeze condiții adecvate pentru a îmbunătăți capacitatea de inserție profesională a femeilor și să crească participarea acestora pe piața forței de muncă, prin programe de îngrijire și de îngrijire a copilului la prețuri accesibile, concedii parentale și condiții de muncă flexibile opționale, îndeosebi atunci când femeile revin pe piața forței de muncă după perioade lungi de inactivitate în urma nașterii unui copil sau a îndeplinirii altor angajamente de familie; reamintește, în acest context, obiectivele stabilite și reafirmate de Consiliu în Pactul european pentru egalitatea de șanse (2011-2020) de a îmbunătăți furnizarea de îngrijire pentru copii în statele membre (obiectivele de la Barcelona); invită Comisia să abordeze în recomandările specifice de țară din 2014 problema absenței structurilor de îngrijire a copiilor la prețuri accesibile;

49. subliniază faptul că rigoarea bugetară nu ar trebui să periclitizeze progresele obținute de politicile care promovează egalitatea de gen;
50. își reiterează apelul adresat Comisiei în rezoluția sa din 13 martie 2012 de a prezenta o comunicare amplă privind situația gospodăriilor din UE compuse dintr-o singură persoană, care să conțină propuneri de politici destinate să asigure un tratament echitabil în domenii precum fiscalitatea, protecția socială, locuințele, sănătatea, asigurările și pensiile, bazate pe principiul neutralității în ceea ce privește componența gospodăriei;
51. îndeamnă statele membre să recunoască valoarea muncii casnice neplătite pentru bunăstarea și coeziunea familiilor și să o includă în contabilitatea națională ca instrument cu care să crească gradul de conștientizare publică a valorii sociale a acestor activități;
52. constată că distrugerea locurilor de muncă și creșterea șomajului sunt două dintre caracteristicile cele mai importante ale crizei actuale, așa cum o arată creșterea ratei șomajului în UE 27 din septembrie 2011 până în septembrie 2012, de la 9,8 % la, respectiv, 10,6 %, ceea ce înseamnă încă 2,145 milioane de șomeri¹;
53. subliniază că toate inițiativele politice ale Comisiei în domeniul familiei trebuie să acopere toate familiile, fără discriminare în ceea ce privește compoziția lor;
54. subliniază importanța dezvoltării conceptului juridic al asumării comune cu scopul de a garanta faptul că drepturile femeilor din sectorul agricol sunt pe deplin recunoscute, că beneficiază de o protecție adecvată a securității sociale și că munca lor este recunoscută;
55. constată că, în 2012, conform cifrelor Comisiei, 31,6% dintre bărbați și 40% dintre femeile din UE cu vârste cuprinse între 30 și 34 de ani aveau studii superioare; subliniază că femeile reprezintă 60% dintre noii absolvenți; invită Comisia și statele membre să ia măsuri suplimentare pentru a îmbunătăți accesul femeilor la piața muncii și participarea lor pe această piață, în special în sectoare cum ar fi înalta tehnologie, cercetarea, știința și ingineria, unde acestea sunt încă subreprezentate, și să îmbunătățească calitatea încadrării

¹ Comunicat de presă EUROSTAT din 31 octombrie 2012, 155/2012

în muncă a femeilor, în special prin intermediul programelor de învățare și educație pe tot parcursul vieții la toate nivelurile; îndeamnă Comisia și statele membre să utilizeze fondurile structurale pentru a realiza acest lucru;

56. invită Comisia și statele membre să acorde prioritate și o atenție deosebită grupurilor de femei cu nevoi speciale, cum ar fi femeile cu handicap, femeile cu persoane în întreținere, femeile în vârstă, femeile aparținând minorităților, femeile imigrante și femeile cu un nivel scăzut de educație sau fără educație profesională, precum și să adopte măsuri specifice pentru a satisface nevoile și circumstanțele lor;

Combaterea stereotipurilor de gen

57. subliniază faptul că, pentru a elimina stereotipurile de gen și pentru a promova modele de comportament egal în viața socială și economică, este extrem de important să se inculce aceste valori de la o vârstă fragedă și să se desfășoare campanii de sensibilizare în școli, la locul de muncă și în mass-media, subliniind rolul bărbaților în promovarea egalității de șanse, a distribuirii egale a responsabilităților familiale și a creării unui echilibru între viața profesională și viața privată; invită Comisia și statele membre să se angajeze mai ferm pentru a pune capăt stereotipurilor sexiste transmise de media și atrage atenția asupra unor măsuri importante incluse în raportul Parlamentului European privind eliminarea stereotipurilor de gen, care a fost adoptat în 2013; invită statele membre, și în special autoritățile de reglementare în domeniul media, să ia în considerare locul acordat femeilor - atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ - și să promoveze o imagine echilibrată, nestereotipă a femeilor, într-un mod care să respecte demnitatea femeii, rolurile sale diverse și identitatea acesteia, punând un accent mai mare pe dezvoltarea lor socială, pe drepturile constituționale și rolul lor în societatea civilă, instituții și mediile profesionale, precum și în media, în materialele publicitare și de promovare și în special la televiziune, nu în ultimul rând pentru a evita difuzarea stereotipurilor de gen și elimina orice tendință de hipersexualizare a tinerelor fete;
58. recomandă statelor membre să dezvolte programe educaționale în școlile gimnaziale pentru adolescenți în vârstă de cel puțin 12 ani, pentru a combate stereotipurile de gen; acest tip de studii ar trebui să se bazeze pe bunele practici și să educe elevii de sex feminin și masculin în ceea ce privește subiectul genului, într-o încercare de a distruge stereotipurile legate de rolurile sociale și de reprezentarea și semnificația statutului de femeie sau bărbat; consideră că aceste stereotipuri – conform cărora, de exemplu, femeile au responsabilitatea de a efectua anumite activități, cum ar fi îngrijirea copiilor, a persoanelor în vârstă și a gospodăriei, în timp ce bărbații au un loc de muncă producător de venituri și o carieră – nu ar trebui să fie incluse în manuale;

Egalitatea în procesul decizional

59. subliniază faptul că, pentru a promova participarea femeilor la procesul decizional, trebuie luate măsuri pentru combaterea discriminării pe criterii de sex, precum și a stereotipurilor și a prejudecăților despre rolul femeilor și trebuie implementate politici specifice pentru susținerea drepturilor și a oportunităților egale în viața economică, socială, politică și culturală (pentru a combate programul de lucru neregulat și imprevizibil, pentru a aplica o remunerare echitabilă și egalitatea de salarizare și pentru a extinde rețelele publice de îngrijire a copiilor, de grădinițe și de școli), cu efectul pozitiv de consolidare a participării

femeilor la toate nivelurile vieții sociale și politice;

60. insistă asupra necesității de a intensifica eforturile la nivel european pentru a crește reprezentarea femeilor în politică, în diversele instituții europene, inclusiv în Parlamentul European; participarea femeilor la nivel național, regional și municipal trebuie încurajată; subliniază, în acest sens, rolul important jucat de partidele politice; susține că o participare echilibrată adecvat în politică a femeilor și bărbaților constituie unul dintre fundamentele democratice ale sistemului nostru politic și este esențială pentru a realiza o reprezentare democratică a cetățenilor UE; constată că acest lucru are un impact direct și un impact indirect asupra participării femeilor la alegeri; invită statele membre și partidele naționale să ia în considerare perspectiva de gen în constituirea listelor electorale, precum și în numirea în funcții administrative la nivel înalt în cadrul instituțiilor;
61. subliniază că utilizarea cotelor electorale are efecte pozitive asupra reprezentării femeilor și salută sistemele de cote ale parității și genului integrate de mai multe state membre în legislația lor; invită statele membre cu o reprezentare deosebit de redusă a femeilor în adunările politice să ia în considerare introducerea unor măsuri echivalente; constată că, în contextul valorilor și ambițiilor sale, Uniunea Europeană ar trebui să ofere un exemplu vizând o mai mare egalitate între bărbați și femei în cadrul instituțiilor; subliniază că alegerile europene din 2014, urmate de numirea următoarei Comisii Europene și de nominalizările pentru funcțiile administrative de conducere din cadrul instituțiilor europene, reprezintă o șansă de a progresa către o democrație paritară la nivelul Uniunii Europene; prin urmare, solicită statelor membre să sprijine paritatea prin nominalizarea unui bărbat și a unei femei în calitate de candidați pentru postul de comisar și cere președintelui ales al Comisiei să țină cont de obiectivul parității la alcătuirea Comisiei;
62. consideră că este regretabil faptul că, în conformitate cu estimările Parlamentului, deputații PE de sex feminin reprezintă doar 36% din total, 64% fiind bărbați; constată că proporția de membri femei în parlamentele naționale este scăzută, fiind de 26%, comparativ cu 74% pentru bărbați; constată că cifrele în cazul Comisiei sunt de 32% și, respectiv, 68%;
63. consideră că includerea femeilor în procesele decizionale economice nu este doar o chestiune de justiție, ci și un element esențial pentru îmbunătățirea competitivității antreprenoriale, și ar trebui, prin urmare, să reprezinte un obiectiv strategic în toate politicile pentru a sprijini activitatea productivă; consideră că inegalitatea în acest domeniu dovedește o un management slab al talentelor, incompatibil cu modelul de dezvoltare 2020, care are cunoașterea ca una dintre componentele sale esențiale;
64. subliniază faptul că, potrivit statisticilor Comisiei, 15,8 % din locurile din cadrul consiliilor de administrație ale celor mai mari societăți cotate la bursă sunt deținute în prezent de femei, iar progresele înregistrate în remedierea situației au fost lente, cu o creștere anuală de doar 0,6 % în rândul înalților responsabili ai mediului de afaceri ai acestor societăți; constată că 97% dintre președinții consiliilor de conducere a întreprinderilor sunt bărbați; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a promova un echilibru de gen mai bun în funcțiile de conducere ale societăților și să le implementeze rapid, contribuind astfel la o mai bună performanță a întreprinderilor, la îmbunătățirea competitivității și la câștiguri economice pentru UE; subliniază că a fost

recunoscut faptul că prezența mai multor femei în poziții economice de vârf atrage după sine o performanță organizațională și financiară crescută a întreprinderilor, precum și o mai bună calitate a procesului decizional; salută propunerea de directivă a Comisiei privind îmbunătățirea reprezentării femeilor în consiliile neexecutive ale societăților cotate la bursă prin stabilirea unui obiectiv minim de 40 % de femei până în 2020; invită Comisia să promoveze, prin intermediul campaniilor de sensibilizare, o mai mare reprezentare a femeilor în procesul decizional al întreprinderilor mici și mijlocii; invită Consiliul, ca o chestiune de urgență, să se angajeze în negocieri cu Parlamentul în prima lectură a dosarului, pentru a se ajunge la un acord între toate instituțiile UE până la sfârșitul legislaturii a șaptea;

Violența împotriva femeilor

65. observă că feminizarea sărăciei poate avea drept consecință o creștere a traficului de femei, a exploatării sexuale și a prostituției forțate și o consolidare a dependenței financiare a femeilor, inclusiv a femeilor victime ale violenței domestice;
66. observă că criza economică amplifică hărțuirea și violența de toate tipurile, precum și prostituția, femeile fiind victime, și că aceasta este o încălcare a drepturilor omului; insistă asupra necesității de a crește resursele publice, financiare și umane cu care se poate interveni în sprijinul grupurilor expuse riscului de sărăcie și se pot aborda situațiile de risc cu care se confruntă copiii și tinerii, persoanele în vârstă, persoanele cu handicap și persoanele fără adăpost;
67. subliniază faptul că prostituția este o formă de violență, un obstacol în calea egalității între sexe și o modalitate de dezvoltare a criminalității organizate; invită statele membre să recunoască prostituția ca formă de violență împotriva femeilor, și ca aceasta să nu fie considerată un loc de muncă, chiar dacă este „voluntară”;
68. subliniază faptul că principala responsabilitate pentru abordarea traficului de ființe umane le revine statelor membre și consideră nesatisfăcător faptul că în aprilie 2013 numai șase state membre au notificat transpunerea deplină a Directivei UE privind combaterea traficului de ființe umane, al cărei termen de punere în aplicare a expirat la 6 aprilie 2013;
69. subliniază importanța combaterii violenței împotriva femeilor pentru realizarea egalității între femei și bărbați; invită Consiliul, Comisia și statele membre să întreprindă acțiuni concertate în acest domeniu și să avanseze mai mult, ca prioritate, în direcția consolidării unor politici și măsuri care să protejeze demnitatea femeilor și să combată violența împotriva femeilor; salută eforturile depuse atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, în vederea combaterii violenței împotriva femeilor, precum Directiva privind combaterea traficului de persoane și pachetul legislativ care vizează consolidarea drepturilor victimelor în UE, dar atrage atenția că acest fenomen rămâne o problemă majoră nerezolvată; invită Comisia să declare 2016 drept Anul UE pentru eliminarea violenței împotriva femeilor, și să prezinte o strategie și un plan de acțiune la nivelul UE în acest domeniu, pentru a pune capăt violenței împotriva femeilor, care să includă instrumente juridice obligatorii; acest lucru ar trebui să includă prezentarea, până la sfârșitul anului 2014, a unei propuneri de act în temeiul articolului 84 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de instituire a măsurilor de încurajare și susținere a acțiunilor statelor membre în domeniul prevenirii violenței împotriva femeilor, precum și a acțiunilor de

sensibilizare, colectare de date și finanțare pentru ONG-uri, conform celor afirmate în concluziile Consiliului din martie 2010; face apel la statele membre să ratifice cât mai curând posibil Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice de la Istanbul și solicită Comisiei să promoveze ratificările naționale și să lanseze procedura de aderare a UE la respectiva convenție, după evaluarea consecințelor și a valorii adăugate a aderării;

70. subliniază faptul că eliminarea stereotipurilor de gen este un element-cheie în combaterea violenței împotriva femeilor și presupune un angajament ferm în sfera familială, în sistemul de învățământ, în comunicarea socială, în publicitate și în limbajul zilnic; consideră că această reacție impune o strategie cuprinzătoare care să implice autoritățile publice, organizațiile private, agenții sociali și un angajament individual stimulat de către instituții, planuri de acțiune, precum și un comportament care să corespundă acestor valori;
71. insistă asupra toleranței zero față de toate formele de violență împotriva femeilor ca una dintre prioritățile majore ale tuturor instituțiilor din întreaga Europă; invită statele membre să continue, și într-adevăr se extindă, programele de prevenire specifice, pentru a contracara sursele violenței împotriva femeilor și pentru a asigura accesul la diferite forme de prevenire și de protecție și asistență juridică în ceea ce privește violența domestică, inclusiv în privința filării; subliniază importanța unei cooperări mai bune, fie orizontale, fie verticale, între autoritățile statelor membre ale Uniunii Europene, autoritățile regionale și locale, precum și organizațiile de femei și organizațiile societății civile, pentru a combate în mod eficace violențele împotriva femeilor, și solicită Comisiei să promoveze această cooperare pentru a pregăti și implementa o strategie eficientă de combatere a violenței împotriva femeilor;
72. constată că aceste violențe provoacă anual sute de decese în Uniunea Europeană și că necesită măsuri urgente și concrete;
73. subliniază necesitatea de a îmbunătăți colectarea de date primare de înaltă calitate cu privire la serviciile de sprijin pentru femeile care au supraviețuit violenței domestice și faptul că aceste date trebuie să fie comparabile, fiabile și să nu se limiteze la statisticile referitoare la justiția penală furnizate de poliție, care ar trebui completate cu studii complete, de înaltă calitate, bazate pe cercetare pe teren;
74. reamintește că în 2012, în timpul președinției cipriote, s-a constatat că serviciile specializate precum adăposturile pentru femeile victime ale violențelor sau liniile telefonice de urgență nu sunt disponibile peste tot și că, în orice caz, nu sunt răspândite în mod egal în statele membre; solicită dezvoltarea acestor servicii esențiale pentru a le permite femeilor să reclame violențele la care sunt supuse;
75. invită Comisia și statele membre să-și unească eforturile în lupta împotriva rețelilor de criminalitate organizată și de trafic de persoane, precum și să adopte și să consolideze măsurile legislative, administrative, educaționale, sociale și culturale care descurajează cererea de prostituție;
76. subliniază faptul că politicile UE în materie de migrație privind „combaterea imigrației ilegale” se bazează pe o filozofie a incriminării statutului de „fără forme legale” și a

reprimării imigranților, după cum se reflectă în Directiva privind returnarea din 2010, și ar trebui să fie reorientate spre incluziunea socială în țările gazdă; subliniază faptul că aceste politici amplifică vulnerabilitatea femeilor migrante fără forme legale, victime ale violenței, și nu le protejează, cea mai mare parte a acestora necăutând ajutor;

77. subliniază faptul că femeile migrante fără forme legale se află într-o poziție în mod special vulnerabilă și că, în multe țări, persoanele care sunt supuse violenței în familie nu au nicio sursă de sprijin, altele decât serviciile de sănătate publică;
78. invită Comisia să implementeze angajamentul luat de a integra egalitatea de gen în cadrul Sistemului european comun de azil;
79. recomandă statelor membre să elimine violența domestică în planurile lor de acțiune naționale, să instituie obligația de a sprijini femeile migrante fără forme legale în exact același mod ca și pe femeile cu ședere legală, fără nicio obligație de a raporta astfel de cazuri autorităților;
80. constată cu îngrijorare că – potrivit raportului din 2012 al Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE) intitulat „Revizuirea implementării Platformei de acțiune de la Beijing în statele membre: violența împotriva femeilor - asistența pentru victime” - formarea profesională și viabilitatea finanțării serviciilor publice, a asociațiilor și a ONG-urilor care oferă servicii pentru femeile confruntate cu violența în familie sunt în mod clar afectate de consecințele crizei economice;
81. recomandă statelor membre să își consolideze serviciile publice de sănătate gratuite în sectorul asistenței pentru femeile victime ale violențelor și să crească numărul adăposturilor și capacitatea acestora, oferind asistență specializată femeilor de diferite naționalități, în mai multe limbi, precum și femeilor cu dizabilități și asigurându-se că femeile primesc o asistență juridică adecvată, precum și consiliere psihologică și terapie; femeile imigrante care nu s-au născut în UE și femeile de etnie romă ar trebui să aibă acces la servicii specializate de asistență medicală în acest sens;
82. solicită Comisiei să înființeze un Observator european privind violența împotriva femeilor în cadrul structurilor instituționale existente (Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați);
83. subliniază importanța unei formări sistematice a unui personal calificat care se ocupă de femeile victime ale violenței fizice, sexuale sau psihologice; consideră că o astfel de formare este esențială pentru cei care oferă îngrijiri de primă și a doua instanță, inclusiv a serviciilor de urgență sociale și medicale, serviciilor de protecție civilă și serviciilor de poliție;
84. subliniază necesitatea de a asigura finanțarea continuă a programelor care promovează egalitatea de gen și combaterea tuturor tipurilor de violență împotriva femeilor, a copiilor și a tinerilor pentru a combate stereotipurile adânc înrădăcinate în societatea noastră;
85. subliniază necesitatea de a include integrarea dimensiunii de gen și combaterea violenței de gen în politicile externe, de cooperare pentru dezvoltare și comerciale internaționale ale UE; invită Comisia, Consiliul și statele membre să promoveze activ și să sprijine

emanciparea femeilor pentru a participa la relațiile bilaterale și multilaterale dintre acestea și statele și organizațiile din afara Uniunii; subliniază importanța aplicării Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea în domeniul de aplicare al acțiunii externe a UE;

86. subliniază faptul că Comisia trebuie să își continue eforturile de a include egalitatea de gen în toate negocierile cu țările terțe și în rapoartele intermediare de țară; subliniază rolul important al Parlamentului în furnizarea de critici și în supravegherea punerii în aplicare a măsurilor privind egalitatea de gen în strategiile și rapoartele de țară;
87. reamintește importanța monitorizării și a abordării concrete a recomandărilor elaborate în cadrul rapoartelor Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați;
88. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

În 2012, un an în care au fost implementate politici de austeritate decise de UE - în special politici de guvernare economică - și în trei țări din UE a intervenit Troika (Grecia, Irlanda și Portugalia), raportoarea și-a concentrat atenția asupra problemelor din viața reală, care afectează viața de zi cu zi a unei largi proporții a femeilor din UE.

În 2012, șomajul conta în UE cu peste 2 145 milioane mai multe persoane decât în 2011. Riscul de sărăcie era de 26% pentru femei și 23,9% pentru bărbați.

Milioane de femei se confruntă cu șomajul, locuri de muncă precare, reducerea valorii reale a salariilor și drepturilor lor de pensie, remunerații scăzute și discriminări în salarizare. Tinerele se află într-o situație extrem de nesigură, prinse între dificultatea accesului la piața muncii (șomajul în rândul tinerelor fiind de 23,1%) și instabilitatea locurilor de muncă, ceea ce le periclitează independența economică, esențială pentru egalitatea participării. Numeroase femei și tinere sunt silite să emigreze în căutarea unei vieți mai bune.

Multe femei care lucrează în industrie, comerț și în domeniile sociale, cu programe de lucru intensive și salariile mici, se găsesc în situații de sărăcie, chiar și atunci când au un loc de muncă. Un număr tot mai mare de lucrătoare se găsesc în situația de a combina activitatea profesională cu alte forme de muncă, pentru a-și câștiga viața pentru ele și familiile lor, sunt adesea afectate de șomaj. Femeile se confruntă, de asemenea, cu dura realitate de a cere ajutor atunci când nu mai au bani pentru a-și hrăni copiii. Femeile calificate care fac parte din personalul tehnic și academic se confruntă cu un declin al statutului lor socioprofesional și al calității vieții.

În 2012, 25,4 milioane de copii erau expuși riscului sărăciei sau excluziunii sociale în UE - o problemă socială dramatică, în a cărei combatere și încercare de a diminua consecințele femeile sunt de obicei în primele rânduri. Reducerile bugetare în serviciile publice au condus la un acces redus la educație și servicii de sănătate, femeilor fiindu-le adesea refuzate îngrijiri corespunzătoare în timpul sarcinii. Reducerile beneficiilor sociale pentru multe familii sunt încă și mai greu de suportat în caz de șomaj.

Necesitatea mult vehiculată a creșterii participării politice, sociale, colective și culturale a femeilor este cu certitudine în pericol, în special în cazul femeilor de la nivelurile inferioare ale societății.

Evident, deși inegalitățile există în interiorul țărilor, ele sunt și mai evidente de la o țară la alta. Rata șomajului în sudul și la periferia Zonei euro a atins o medie de 17,3% în 2012, aceasta fiind de 7,1% în nord și centru. Sărăcia a crescut în două treimi din statele membre, dar nu și în treimea rămasă.

Crearea unor zone geografice întinse care oferă forță de muncă ieftină, permițând acumularea beneficiilor în mâinile principalelor grupuri economice, și distrugerea serviciilor publice înainte de a le face din nou profitabile prin privatizare au fost soluțiile alese de către marile grupuri economice și financiare pentru a-și rezolva problemele de acumulare de capital. UE și unele guverne naționale au încercat să transpună aceste idei în practică.

Ceea ce se numește acum „criză economică și financiară”, este, de asemenea, o criză a democrației și a egalității de gen. Este o criză a realizărilor obținute în decursul secolelor, pentru care s-au luptat generații de femei.

Raportoarea subliniază că nu este posibilă urmarea acestor politici atât timp cât se „evită” sau se „minimizează” impactul lor de gen, cum se sugerează adesea. Egalitatea de gen nu poate exista împreună cu aceste politici. De aceea, raportul propune următoarele măsuri de contracarare a acestor politici sociale și economice:

- promovarea dreptului la locuri de muncă cu drepturi, plasarea capacităților creative și productive ale femeilor în serviciul participării lor egale în toate domeniile de activitate și în dezvoltarea economică și socială;
- dreptul la locuri de muncă cu drepturi, eliminarea discriminării salariale directe și indirecte și dreptul femeilor de a îmbina profesia cu maternitatea fără a fi penalizate pentru aceasta;
- actualizarea salariilor și pensiilor, un nivel adecvat garantat de protecție socială, care să acopere șomajul, boala, maternitatea și paternitatea, invaliditatea și bătrânețea, precum și un acces egal al femeilor la servicii publice de sănătate gratuite și de înaltă calitate;
- prevenirea cauzelor originare și factorilor care stau la baza sărăciei, a excluziunii sociale și a creșterii prostituției și a traficului de femei și copii, precum și mărirea finanțării pentru organizațiile și instituțiile care oferă sprijin femeilor victime ale violenței.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	23.1.2014
Rezultatul votului final	+: 13 -: 8 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Inês Cristina Zuber
Membri supleanți prezenți la votul final	Izaskun Bilbao Barandica, Anne Delvaux, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Kläß, Angelika Werthmann
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Michael Cashman, Elisabetta Gardini, Anna Hedh